

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 7. juni 2013

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 15. maj 2013 følger hermed social- og integrationsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 249 (SOU Alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

CAP/ J.nr. 2013-3149

Spørgsmål nr. 249:

"Ministeren bedes redegøre for reglerne for, hvornår et produkt tildeles som et hjælpemiddel, og hvornår det tildeles som et forbrugsgode? Herunder bedes ministeren redegøre for, hvordan borgere kan orientere sig om, hvornår produktet enten tildeles som et forbrugsgode eller som et hjælpemiddel, især i de situationer, hvor et hjælpemiddel pludselig ændres til at være et forbrugsgode, og hvordan sikres det, at der er en fælles opfattelse i alle kommuner, i forhold til hvornår et produkt er et hjælpemiddel eller et forbrugsgode?"

Svar:

Reglerne om hjælpemidler og forbrugsgoder findes i servicelovens §§ 112 og 113 samt i hjælpemiddelbekendtgørelsen.

Efter servicelovens § 112 skal kommunalbestyrelsen yde støtte til hjælpemidler til personer med varigt nedsat fysisk eller fysisk funktionsevne, når hjælpemidlet i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne, i væsentlig grad kan lette den daglige tilværelse i hjemmet eller er nødvendigt for, at borgeren kan udøve et erhverv. Som eksempler på hjælpemidler kan fx nævnes proteser, badestole, kørestole mv.

Efter servicelovens § 113 skal kommunalbestyrelsen yde støtte til forbrugsgoder til borgere med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når de samme betingelser som i § 112 er opfyldt. Et forbrugsgode er i modsætning til et hjælpemiddel et produkt, der er fremstillet og forhandles bredt med

henblik på sædvanligt forbrug med den almindelige befolkning som målgruppe.

Der kan ikke ydes støtte til forbrugsgoder, der normalt indgår i sædvanligt indbo. Det vil sige et forbrugsgode, som findes i ethvert hjem, der måtte ønske det. Der sker løbende en udvikling i, hvilke forbrugsgoder der betragtes som sædvanligt indbo, efterhånden som det enkelte produkt bliver mere udbredt. Som eksempler på forbrugsgoder, som nu er blevet så udbredte, at de betragtes som sædvanligt indbo, kan nævnes bærbare computere, GPS og smartphones.

Efter reglerne i servicelovens § 113 kan et almindeligt forbrugsgode i ganske særlige tilfælde have en så specifik funktion til at kompensere for den nedsatte funktionsevne, at forbrugsgodet i det konkrete tilfælde reelt ikke har anden funktion end at fungere som et hjælpemiddel for borgeren. I en sådan situation omfatter støtten til forbrugsgodet de fulde anskaffelsesudgifter til det bedst egnede og billigste produkt. Kommunen kan i sådanne tilfælde vælge at yde hjælpen til borgeren som et udlån.

Som et eksempel på et forbrugsgode, der i det konkrete tilfælde kan fungere som et hjælpemiddel for borgeren, kan fx nævnes 3-hjulede el-scootere. Ankestyrelsen har i en principafgørelse fra 2008 om en el-scooter slået fast, at der er tale om et forbrugsgode. Der er efterfølgende offentliggjort principafgørelser, der fastslår, at en 3-hjulet el-scooter i konkrete tilfælde kan være et forbrugsgode, der fungerer som et hjælpemiddel for borgeren.

Det er op til den enkelte kommune at træffe afgørelse om støtte til hjælpemidler eller forbrugsgoder. Ud over, at kommunerne kan finde vejledning i Ankestyrelsens principafgørelser, kan der findes støtte i forbindelse med sagsbehandlingen i ministeriets vejledning på området, ligesom det er muligt at få vejledning i forbindelse med konkrete sager via Ankestyrelsens juridiske hotline for kommunale sagsbehandlere.

Endelig kan det oplyses, at Ankestyrelsen har ansvaret for at sikre praksiskoordineringen på det sociale område. Praksiskoordineringen sker blandt andet gennem praksisundersøgelser, der skal medvirke til at sikre kvalitet og ligebehandling i de sager, som borgere ikke klager over, og gennem offentliggørelse af principafgørelser, som er afgørelser af sager med principiel eller generel betydning for tilsvarende sager. Både praksisundersøgelser og principafgørelser offentliggøres på Ankestyrelsens hjemmeside og er dermed tilgængelige også for borgerne.

Karen Hækkerup

/ Hanne Stig Andersen